

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

A. Lovforslagets indhold

1. Indledning

Ved forespørgselsdebatten i Folketinget den 30. april 1997 om forbrugerpolitik fremlagde regeringen en ny forbrugerpolitisk strategi.

Som et led i gennemførelsen af denne strategi fremsatte regeringen den 4. februar 1998 forslag til lov om ændring af markedsføringsloven (L 172, FT 1997-98, Tillæg A, sp. 3311). Lovforslaget indebar en styrkelse af Forbrugerombudsmanden og ville medføre en ændring af markedsføringsloven på følgende områder:

- styrkelse af garantibestemmelsen,
- ændring af reglerne om Forbrugerombudsmandens ansættelsesforhold,
- tiltrådte retningslinjer gøres bindende, således at Forbrugerombudsmanden kan meddele påbud ved overtrædelser heraf,
- Forbrugerombudsmanden får mulighed for at meddele påbud efter forhandling efter betalingskortlovens model, samt
- styrkelse af Forbrugerombudsmandens generelle tilsynsvirksomhed ved tilførelse af flere ressourcer.

På baggrund af Folketingets første behandling af L 172 (FT 1997-98, 1. saml., sp. 4188) og de fremsatte synspunkter er der foretaget justeringer af lovforslaget.

Dette lovforslag ændrer lov nr. 428 af 1. juni 1994 om markedsføring. I forhold til det tidligere fremsatte L 172 foretages følgende ændringer:

- præcisering af garantireglen i § 4,
- præcisering af, at Forbrugerombudsmandens mulighed for at meddele påbud kun kan anvendes, når retsstillingen er klar, og
- ændring af henvisningerne i § 21, stk. 1, 3. pkt., som følge af en ændring af retsplejeloven i 1988.

Ved aktstykke 218 1997/98 er Forbrugerstyrelsen tilført yderligere ressourcer.

2. Styrkelse af garantireglen

Forslaget har til formål at styrke forbrugerens bevismæssige stilling og medvirke til at forebygge tvister om garantier. Forslaget bygger i det væsentlige på Rådets fælles holdning til direktivforslag om køb af forbrugsvarer og forbrugsgarantier som fastlagt af Rådet den 23. april 1998 (Rådets dokument nr. 7896/98 Consom 29 CODEC 220) inden forelæggelse for Europa-Parlamentet.

Den eksisterende bestemmelse foreslås udbygget således, at den erhvervsdrivende på klar og tydelig måde skal informere forbrugeren om garantiens indhold, og hvordan den gøres gældende. Endvidere skal der oplyses om, at forbrugerens ufravigelige rettigheder efter lovgivningen ikke berøres af garantien. Det foreslås, at forbrugeren ved aftalens indgåelse kan forlange at få garantien udleveret skriftligt. Endelig skal skriftlige garantier (garantibeviser) være affattet på dansk.

Det centrale princip, om at erklæring om ydelse af garanti eller lignende kun må anvendes, såfremt erklæringen giver forbrugeren en væsentlig bedre retsstilling end den, forbrugeren har efter lovgivningen, er fastholdt uændret.

Det følger allerede af generalklausulen i § 1 og vildledningsreglen i § 2, at markedsføring af garantier skal ske på en fair og loyal måde, således at den samlede garantiordning er retvisende beskrevet.

3. Regler om Forbrugerombudsmandens udpegelse

Ændringen af bestemmelsen om Forbrugerombudsmandens stilling skal sikre forbrugerombudsmandsinstitutionen større uafhængighed. Samtidig søges embedet tilført yderligere dynamik ved en vis kontinuerlig udskiftning på posten. Dette skønnes hensigtsmæssigt, fordi forbrugerområdet er i hastig udvikling, og der derfor er behov for hele tiden at sikre sammenhæng mellem udøvelsen af embedet og samfundsudviklingen.

Forbrugerombudsmanden foreslås ansat på åremål for en periode af 6 år uden mulighed for forlængelse eller genansættelse. Ved ansættelse på overenskomst-